

Knut Kristian West

beat

NR.13
PRIS KR. 2,25 incl. oms.
1965

SPECIALSERIE:
Sir Henry
&
Gunillas
dagbog fra
Rivieraen!

THE KINKS

På lørdag kommer KINKS!

CILLA BLACK

beat

BEAT udgives hveranden fredag af forlaget

Interpresse A/S. Tryk: Stenby Tryk

Ansvarshavende redaktør: Erik Haaest.

I Redaktionen:

Torben Jørgensen og Morten Grønmann

Redaktion: BEAT, Gasværksvej 10 A, København V.

Tlf. EVA 1144.

Annonceekspedition:

Frederiksberggade 5

Telefon (01) 11 93 89

ERIK
HAAEST

skriver:

KÆRE TV-FOLK!

Skal vi hjælpes ad med kvaliteten.

Til daglig går vi tilhængere af beat-, pop-, R. og B., og alle de andre slags populærmusik og brokker os fælt over jeres manglende interesse for det, vi kan lide.

I kender udmærket vores utilfredshed. Den kan I læse om i snart alle blade – især vore kollega-blade udi popperiet.

Nu er I jo nogle sære snegle derinde i kulturhuset på Rosenørnsallé, men vi kan egentlig godt lide jer. I har én indstilling til poptingene. Vi har en anden. Men vi respekterer jer, fordi I har en mening, selv om den går stik imod vores.

Vi forstår jer godt på mange punkter. I har jo ret i, at „pigtråds-kvalitet stort set er for ringe“. Det er bare synd, at I generaliserer ud fra dette synspunkt. Der er jo dog en lille, udsøgt skare af danske pop- og pigtrådsorkestre, som kvalitetsmæssigt kan hamle op med de andre musikretninger.

Kære „kulturpaver“! Lad os så for pokker sætte os omkring et rundt bord og finde frem til den i fællesskab.

Vi skal hverken have aviser eller åbne mikrofoner i nærheden. Det kunne friste visse til at spille for galleriet.

Lad os tage et par hyggelige eftermiddage sammen over en kop kaffe med blødt brød (I må hellere betale, så vi ikke skal høre noget om korruption og den slags).

Lad os sidde et par TV-radiofolk (nogle, som har noget at skulle have sagt derinde), et par pop-impresarioer, et par popbladfolk, et par koncertarrangører, et par grammofonfolk og et par stykker mere, hvis I synes det.

Og lad os så undersøge mulighederne for at få noget god pop i radio og fjernsyn.

Lad nu være at himle op for 117. gang om, at I ikke vil være med til at støtte de store økonomiske bagmænd i poppen, som „udnytter“ ungdommen. For det første er udnyttelsen slet ikke så enorm, som I ynder at fortælle. For det andet, må vi ikke glemme, at det kun er bag kvalitetspoppen, der står økonomiske interesser.

Det er nemlig det eneste, der i dag kan sælges dyrt. Og det skal vel ikke være sådan, at I ikke vil have kvalitet i fjernsynet med den begrænselse.

Hvad vil I så gøre den dag, jazz igen bliver toppopulært. Den dag vil økonomiske bagmænds interesser helt garanteret flytte over på jazzorkestrene.

Ring nu ned og bestil det mødelokale. Og ring så bagefter på EVA 1144 og fortæl, hvilken dag, I har fastsat.

Hvad blev der af rock'erne? V

„Fats“ Domino

Den velklædte 212 pounds store kraftige Antoine „Fats“ Domino blev født i New Orleans i 1929. Som 22-årig havde han sit eget lille orkester og festlige Fats fortæller, at han har spillet rock n' roll musik lige så længe han kan huske. Dette er dog ikke helt rigtigt, idet hans indspilninger fra omkring 1940 faktisk udelukkende er bluesnumre.

Hans første millionsælger kom allerede i 1949 og det var med melodien „The fat man“ som han naturligvis selv har skrevet.

Næsten alt, hvad Fats Domino indspiller på plade, skriver han selv. Men også mange andre sangere og sangerinder benytter hans festlige numre på plade, såvel som på scenen. Hvem kender f.eks. ikke numre som „Hello Josefine“ og „Be my guest“ osv.

Det var et tilfælde, at Fats blev pianist og sanger. En onkel havde købt et piano, men havde ikke plads til det derhjemme. Heldigvis for Fats, var der plads i hans hjem, og den 18-årige Fats Domino kunne naturligvis ikke nære sig, når han om aftenen kom hjem fra arbejde. Han skulle sidde og spille på pianoet. I løbet af et par måneder var han blevet virkelig dygtig, og da hans onkel hørte ham spille, blev han så begejstret, at han forærede Fats pianoet.

Snart efter var hans spil så godt, at han fik tilbud om at spille som hyggepianist. Fats, der var handelslærling, tjente ikke meget og slog til. Da han havde spillet et par år og samtidig høstede stor popularitet i byen fik han lyst til at starte et lille orkester, men ved en ulykke på sin arbejdsplads fik han beskadiget sin hånd så alvorligt, at lægen fortalte ham, at han næppe nogensinde ville kunne spille piano mere. — Men Fats var stædig, og begyndte langsomt at træne sin hånd. To år efter var han rask og startede sit orkester.

Jazz og blues var det, han mest spillede. Han høstede stort bifald alle vegne. I 1954 forsøgte han sig også med rock n' roll musikken og blev på 3 måneder kendt overalt i USA og Europa med sin fantastiske indspilning af „Blueberry Hill“.

I 1957 indspillede han sin første film „Shake, Rattle and Rock“, hvori han spillede 3 numre, nemlig „Aint that a shame“, „Honey Chile“ og „I'm in love again“, alle 3 komponeret af ham selv.

Hermed var hans navn for alvor slået fast og hans plader blev solgt i mange millioner. Ikke mange har indspillet så mange LP-plader som Fats Domino. Han har mere end 20 guldplader. Kun een overgår ham i den retning, nemlig Elvis Presley. Fats har medvirket i utallige film. Desværre har vi ikke herhjemme fået dem alle at se, men mange husker ham fra filmen „The girl can't help it“ hvor han spillede og sang sin egen „Blue monday“.

Fats Domino, der i 1957 efter en afstemning i det ansete amerikanske tidsskrift „Down Beat“ vandt titlen „America's rhythm n' blues personality of the year“, bor nu i New Orleans i noget nær et kæmpepalads af et hus. Her holder han af at være i de få dage om året, hvor han ikke er på rejse. Sit klaver kan han ikke undvære, og de bedste timer har han, når hele hans familie, kone og syv børn, sidder rundt omkring flyglet og lytter til Fats festlige musik.

Fats Domino skal her til efteråret på en Europa-tourne og man må håbe, at det lykkes at få ham til at optræde her i landet.

Vi skal simpelthen opleve denne musiker „in person“. Ingen anden musiker med den slags musik forstår at aflevere den så festlig, fornøjelig og perfekt som mr. Fats Domino.

Vi vrager og vælger

Interessen har været pæn for vor konkurrence om den bedste pladeforside med The Lions. Dommerkomiteen er nu gået i arbejde. Det er slet ikke nogen let opgave. Der har været en enorm hittepåsømsomhed ude omkring ved skrivebordene.

The Lions er begyndt at spekulere på, hvor-

ledes de bedst laver en dag og aften ud af det for vinderen, der som bekendt får „En dag med The Lions“ under orkestrets næste grammofonindspilning.

Vinderens navn offentliggøres i BEAT nr. 15, der udkommer fredag 1. oktober.

Foreløbig sidder vi altså og vrager og vælger.

WHO-HA~dem

Guitaristen Pete Townsend — smadrer sin forstærker.

Basguitarist John Entwistle (th) og sanger Roger Daltrey — i vild ekstase.

Smadre guitarer mod højtaleranlægget, gå klædt i Union Jack eller hvad som helst anden mærkelig beklædning, flyve på scenen, række tunge, slå mikrofonerne mod trommeslagerens bækken, arbejde sig fuldstændigt ud, indtil man falder om på scenen. Det er det nyeste i den engelske pigtråd.

The Who, kalder de sig, de fire magre, evigt alvorlige fyre, som i øjeblikket har delt engelsk musikliv i to lejre. Enten går man ind for dem og deres særprægede musik, og diskuterer den på højt plan, eller også siger man „Kejserens nye Klæder”, og synes det er lige så mærkværdigt åndssvagt som al anden moderne kunst. Rolling Stones hører til den første gruppe. Da jeg snakkede med Brian Jones under hans sidste besøg her, sagde han:

Hvis du vil se og høre det mest spændende der foregår i engelsk musikliv for tiden, så er det The Who, du skal gå efter.

Rygtet fortæller, at The Who kommer til Danmark sidst i september. Mange har fået The Who tilbudt. Mange har sagt nej.

Begrundelse: „Uha, dem tør vi ikke tage i vores sal!”

Rygtet om The Who er nemlig ilet i forvejen. Og det er ikke særligt beroligede for en mand, der har sine konsertlokaler kær. Læs blot:

The Who — Roger Daltrey, sanger, 21 år, tidligere stålarbejder, John Entwistle, 19 år basguitarist, Pete Townsend, 19 år, singleguitar, tidligere kunststuderende, og Keith Moon, 17 år, tidligere 23 forskellige job — forsøger at overføre maleriets og digtningens pop-art til pop-musikken. En udvikling, som er inspireret dels af disse nye strømninger i kunst og lyrik, dels af den kvalitetsforbedring, beat-musikken

**CARSTEN
GROLIN**

skriver:

har tilført underholdningsbranchen. De populære entertainere er blevet sig selv og deres kunsts art bevidst. Pop-art bruger dagligdags ting på ny måde, viser dem frem i anderledes forbindelser, således at tilskueren oplever tingenes natur i nye perspektiver.

Guitarist Pete Townsend siger om pop-art:

— Det er simpelt hen at præsentere noget almenkendt på en ny måde. Som f.eks. tøj. Man forventer, at Union Jack vajer højt på en stang. Vi laver en jakke af et flag. Keith Moon har en jakke oversået med RAF-tegn, og jeg selv en hvid jakke med masser af medaljer.

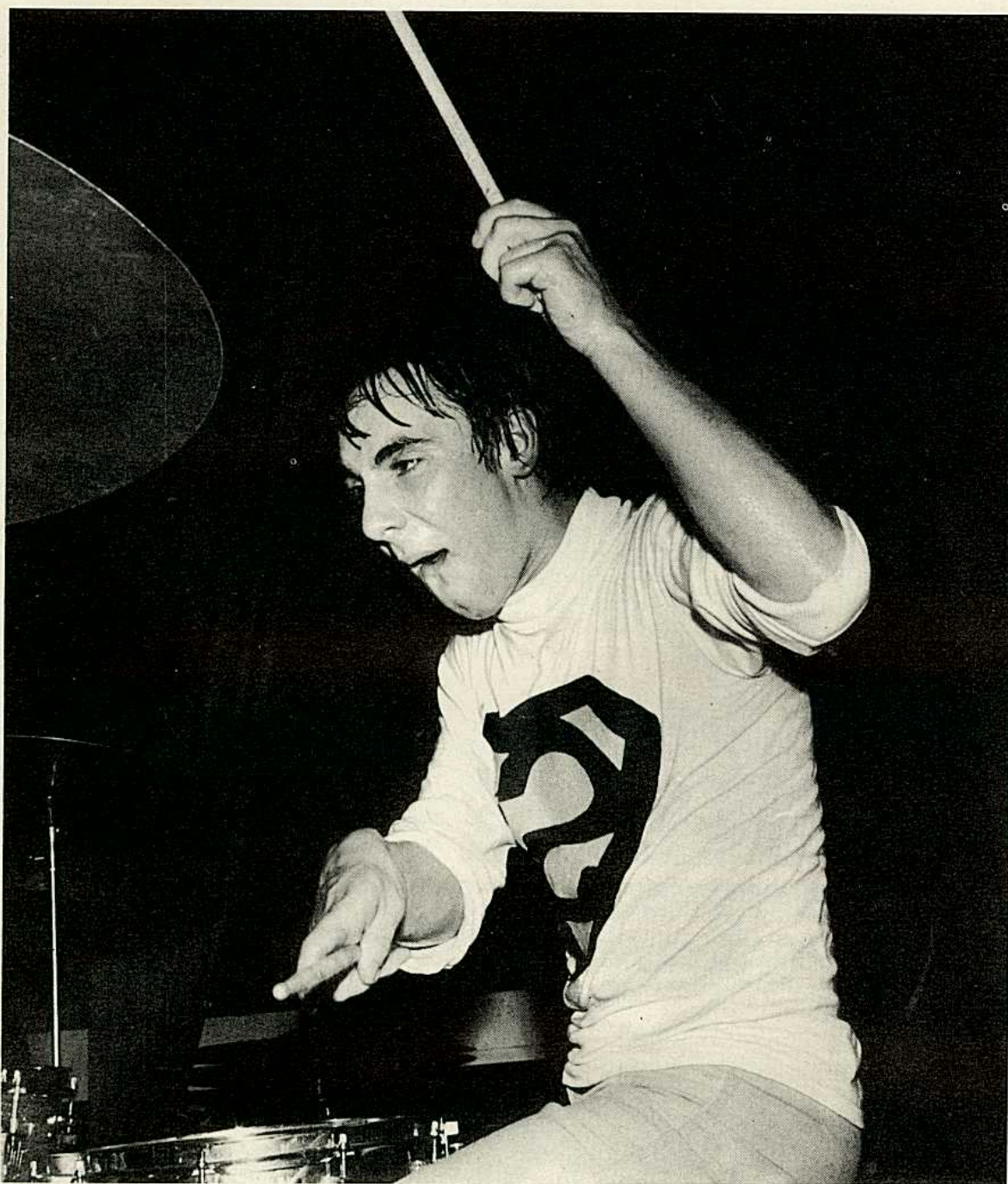
The Who's nyeste plade, „Anyway, anyhow, anywhere”, er rask på vej mod førstepladsen på hitlisterne for tiden.

— Det pragtfulde ved pop-art er, at den ikke egner sig til analyser — og analyser er efterhånden ved at kede både os og kunsten ihjel. Man kan ikke forklare pop-art, det sker bare. Malerne putter ramme om noget almindelig kendt — en tændstikæske f.eks. Pop-kunstens udtryk er meget, meget enkelt og letfatteligt.

Det kan måske diskuteres, hvor enkelt Who's pop-kunstudtryk er — vilde er de i hvert fald. Under en koncert i London for nylig besvime de 53 piger. Det er måske ikke så usædvanligt, men usædvanligt er det, at musikerne også besvime. Hvis Who er i det humør, nøjes de ikke med at spille de vanlige 20 minutter som andre grupper. De spiller sig helt ud, spiller indtil sveden driver ned af dem, indtil de er

tør vi ikke ta'

Trommeslager Keith Moon — gennemblødt af sved

helt fri, fuldstændig udspillede og udmattede.

Deres optræden består naturligvis af musik men også af alle former for støj, udtalelser om politik, bevægelser. The Who smadrer for flere hundrede kroner udstyr, hver gang de optræder.

Pete forklarer hvorfor:

— Vort udstyr er det bedste og dyreste i verden. Alligevel smadrer jeg min guitar mod højttaleren. Det giver enfremragende virkning. Jeg opdagede det rent tilfældigt ved et uheld og kunne lide den særprægede lyd, der kom ud af det.

— Det bedste ville naturligvis være, om guitaren kunne forsvinde i en lille sky af røg. Det ville gøre mig lykkelig. Den visuelle effekt ville være fuldkommen.

— Vor sanger, Roger Daltrey, smadrer sin mikrofon mod Keiths cymbals hver aften, fordi det giver en speciel lyd. Jeg bruger feedback hver aften af samme grund.

Men hvis publikum ikke er rigtigt, smadrer jeg ikke guitarer. Det ville ikke værdsætte effekten nok.

Bag det tilsyneladende pjattede effektjageri ligger en livsholdning:

— Vor næste single er rigtig popart, siger Pete, gruppens politiske hoved — „en rigtig Bob Dylan-type”, som Roger Daltrey bemærker. Jeg har skrevet den med den intention. Det

er ikke blot musikken, som er pop-art, versene er „unge og oprørske”. De er anti-midaldrende, anti boss-klassen og imod unge ægteskaber. Det vigtigste ved den sociale revolution, som har fundet sted i England i de sidste fem år, er at det er ungdommen, ikke de aldrende, det drejer sig om.

På det punkt adskiller Who sig vel næppe væsentligt fra Englands øvrige oprørske beatgrupper, for hvem pænhed, politik, militær og „voksenhed” også er bandeord.

Men Who går endnu længere i ærligheden. I modsætning til de fleste grupper er de ikke bange for at indrømme, at de kommer dårligt ud af det sammen og kun kan holde hinanden ud som musikere, ikke som venner.

— Om viskændes? Naturligvis, siger Roger, vi skændes hele tiden. Det er derfor, det går så godt. Det hvæsser på en eller anden måde vore tænder. Vi har allesammen ret eksplosive temperamenter — når vi er sammen, er det ligesom at vente på en bombe, der skal eksplodere.

— Hvis ikke vi havde det på den måde, ville vi ikke være noget. Hvis vi altid var venlige og søde mod hinanden, ville vi blive bløde i det.

Vi er ikke kammerater. Når vi er færdige med en optræden og har fri, så er det sket. Så går vi vore egne veje.

Body - Building

HELT kursus incl. HÅNDVÆGTE
kr. 29⁸⁵

Som sendt fra himlen til alle mænd, der vil se godt ud!

Den nye hurtigmetode forvandler Dem til en rigtig Mr. Universe! Ingen medicinske præparater..

System »Muscle-Power« bygger på det eneste princip, som utallige undersøgelser og forsøg har bevist er den eneste metode som effektivt opbygger legemet.

Princippet bruges i Amerika som den eneste anerkendte form for træning og Body-Building.

Enestående tilbud: Med dette kursus følger et sæt håndvægte! System »Muscle-Power« giver synlige resultater fra dag til dag!

DANSK-SPROGET KURSUS!

Til: Commercial Institute, Frederiksborggade 23, København K.

Send mig venligst pr. efterkrav et HELT kursus, system Power med håndvægte til i alt kr. 29,85 + porto.

Navn

Adr.

By

1.9-65

AKADEMIET FOR FRI OG MERKANTIL KUNST

Vester Voldgade 2, Kbh. V.

30. skoleår

Dygtige lærerkrafter og den grundige personlige undervisning giver Dem en virkelig uddannelse under betryggende forhold.

REKLAMEFAGSKOLEN

Reklameteknik — Lay-out.
2-årig uddannelse i reproduktions- og trykteknik, planlægning, skrift, grafisk formgivning, annoncer, beregning, lay-out, teori. Diplomprøve.

Reklametegning
3-årig uddannelse, forskole, farvelære, formlære, stilhistorie, varetegning, perspektiv, skrift, lay-out. Diplomprøve.

TEKNISK TEGNING
Grundig personlig undervisning. 1-årig dagskole, 2-årig aftenskole, hvorefter De er færdiguddannet teknisk tegner. Afsluttes med kontrolleret diplomprøve.

ILLUSTRATIONSTEGNING
3-årig uddannelse som tegner, forskole, tegning, maling, portræt, model, figur, kunsthistorie. Diplomprøve.

DEN FRI KUNSTSKOLE
Oliemaling, tegning, farveteori, kunstforståelse, grafik, model.

SYNING OG TILSKÆRING
Individuel undervisning efter morsomme og helt moderne principper. Begyndere og viderekomne. Diplomkursus.

MODEFAGSKOLEN
10 eller 24 ugers dagskole med moderne koncentreret undervisning. Tilskæring, syning, modetegning, mønstre, modeller. Diplomkursus.

UDSTILLING
I tiden 2. august til 15. september er et antal eleverbejder udstillet i skolens lokaler. Kan besøges i åbningstiden.

Skoleplan tilsendes efter ønske. De får alle oplysninger ved henvendelse på skolens kontor. Åbent kl. 9—19, lørdag kl. 9—12.

Telefon
BYen 95 10

Sir Henry (th), Gunilla (tv) og den fine, gamle redaktør i døren til vort italienske redaktionskontor.

RAV I RIVIERAEN

Vi var 21 i alt. To af vinderne kunne ikke deltage på grund af arbejde og skolegang. Så der var 18 vindere, plus Sir Henry og Gunilla og den fine, gamle redaktør.

Hvad vi oplevede? Sol, varme, skæg og ballade, så vi vist nok var ved at være ret kendte i Rivierabyen Varazze, som vi invaderede natten til mandag.

Vi klipper i dagbøgerne:

MANDAG

Sir Henry: Flyttede rundt på værelserne. Da vi kom i nat var vi blevet anbragt 5-6 stykker på hver. Det var dejligt at få lidt plads og udsigt.

Gunilla Thorn: Jeg synes, det var meget skægere, da vi var 5-6 på værelserne. Vi grinede hele natten i hvert fald.

Redaktøren: I dag fik vi spagetti.

ONSDAG

Sir Henry: ... og midt under udflugten til Portofino standsede vi i Genova for at se Columbus' fødehjem. Det lå i ruiner. Han har nok forsømt det, mens han gik og opdagede Amerika.

Sådan havde pigerne det (herunder) ... og sådan drengene (til højre).

Her er vi allesammen, tilfældigt henslængt med et par numre af BEAT. Øverst ses Gunilla og Sir Henry. Derunder Stig Dalager og Benny Nielsen. Så fra venstre Jens Bengtsson, Niels Rasmussen, Benny Andersen og Birger Gylling. I midterste række fra venstre: Jonna Christensen, halvt skjult Sonja Andersen, Michael Olesen, Eva Juul, Aase Madsen fra Færøerne, og nederst fra venstre Lise Ravnekjær, Gitte Laursen, Erik Haaest, Birgit Rolsted, Conny Bieber Olsen og Bodil Memberg.

Gunilla: Blev antastet af en betjent, som sagde, jeg ikke måtte gå i bare ben på gaden. Forstod ikke, hvad han sagde.

Redaktøren: Udflugt med sejltur til den lille kystby Portofino, hvor vi spiste spagetti.

TORS DAG

Sir Henry: ... men i øvrigt er jeg ligegladd med, at de griner. Med den smule sol hjemme i Danmark kan man jo ikke være så brun som de indfødte.

Gunilla: ... og mandens skvattedeligeså lang han var på gaden. Vi grinede. Det er mægtigt skæg med sådan nogle bananskræller. Købte ti bananer til turen i morgen.

Redaktøren: I dag fik vi også spagetti.

FREDAG

Sir Henry: Det er lidt anstrengende at holde ferie. I dag bar jeg selv de tomme colaflasker ned fra værelset.

Gunilla: ... og man behøver bare et blink med øjet, så styrter der straks ti italienere afsted og henter is og sodavander til en.

Redaktøren: Dagens middag: Spagetti.

LØRDAG

Sir Henry: Idag har alle været på indkøbstur på loppetorget. Priserne var billige. Men jeg syntes alligevel, det var for dyrt.

Gunilla: Hver gang, jeg så en af pigerne komme hjem med ting fra loppetorget, tænkte jeg: Det må du osse købe. Nu skylder jeg Haaest 40.000, heldigvis i lire.

Redaktøren: Spagetti.

SØNDAG

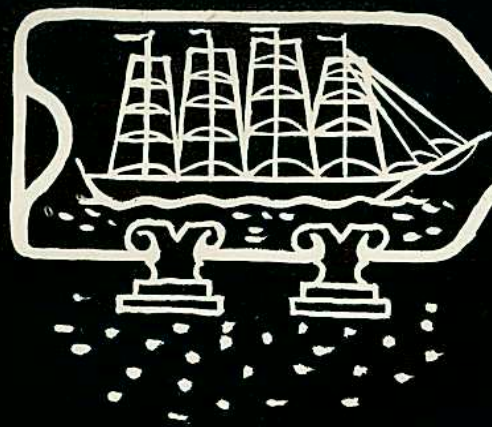
Sir Henry: Skægge folk i dette selskab. De er søde og flinke, men hvor ser de sløve ud i dag. Har lidt hjemvé.

Gunilla: Jeg nåede slet ikke at lave nogle ordentlige skandaler — bortset fra den aften, hvor jeg dansede på bordene i natklubben nede ved hovedgaden. Kan ikke finde den sko, vi drak af.

Redaktøren: Gad vist, hvad de serverer i flyet hjem i nat? ...

Alle deltagerne i kor: Vi véd det! ... SPA-GETTI!!!

KORT & GODT om STORT & småt

Det danske orkester The Clidows har skiftet en mand ud. Det er single-guitaristen Palle Finderup, der forlader gruppen til fordel for indoneseren Helmuth Ozolins. The Clidows er i øjeblikket i gang med indspilningen af deres anden plade.

Donovan har indspillet en ny EP-plade. Titelmelodien hedder „The Universal soldier“. De tre andre melodier på pladen har Donovan selv skrevet, det er: „Ballad of a Crystal Man“, „Do you hear me Now“ og „The War drags on“.

The amerikanske gruppe The Byrds har indspillet deres første LP. Den er blevet opkaldt efter deres store hit „Mr. Tambourine man“.

Brenda Lee kommer til november til England. Hun skal på en tre ugers turne. Hun giver koncerter og optræder i radio og fjernsyn.

The Dave Clark Five's film „Catch Us If You Can“ fik en umådelig dårlig kritik i den engelske presse.

Den engelske folke-gruppe The Silkie's næste plade er produceret af John Lennon og Paul McCartney. George Harrison spiller tamborin og Paul McCartney guitar som baggrundsmusik på samme plade.

Det kvindelige medlem i de australske The Seekers Judith Durham ligger i øjeblikket på hospitalet. Hun bliver midlertidigt erstattet af den 23-årige Ellen Wade.

The Allan Price Combo med ex-Animal Allan Price har indspillet deres første plade „Any Day Now“. Allan Price både synger og spiller orgel på pladen.

Det danske orkester The Shouting Guys har fået ny sanger. Det er The Heaters gamle sanger Ole Monrad.

The Byrds scorer deres anden hit i England med Bob Dylan kompositionen „All I Really Want to Do“.

Donovan skal være stjerne i en tre kvarter lang fjernsyns-film om sig selv. Man vil filme Donovan, som han virkelig er, når han er sammen med sine venner.

The Dave Clark Five (se farvebilledet side 11) har endelig fået deres come-back på de engelske hitlister. De ligger i top ti med „You can't catch us“ fra filmen af samme navn. De har også indspillet en LP med samme titel.

Tidligere medlem i den engelske gruppe The Four Pennies Fritz Freyer har dannet en ny trio, Fritz, Mike and Mo. Deres musik er inspireret af folke-musikken.

The Hollies skal den 17. september på deres anden turne til USA for at optræde ved koncerter, radio og TV. Deres nye plade „Look through any window“ er allerede godt på vej op ad den engelske hitliste.

Flemming Lyngholm fra The Someones, er for nyligt blevet stoppet af en politibetjent da han var ude for at prøvekøre sin nyescooter. Da han fremviste sit kørekort nægtede betjenten at tro, at det var ham billedet i kørekortet skulle forestille. Først da Flemming redte sit lange hår om bag ørene kunne betjenten se ligheden og lod ham køre.

Jørgen Krabbenhöff fra The Hitmakers var i sin sommerferie i beat-musikkens fødeby Liverpool for at studere „beat-sound“.

The Beatles er i øjeblikket på deres tredje turne i USA. Modtagelsen ved dette besøg var ikke så overvældende som de to foregående gange, The Beatles besøgte USA.

The Rocking Ghosts anden LP er netop kommet på markedet. Den bærer titlen „Keep rockin““. Den indeholder blandt andet Beatles' succes'en „Ticket to ride“ og den gamle Shadows melodi „Nivram“.

Den svenske gruppe The Mascots skal spille hovedrollerne i en svensk pop-film der får titlen „Hip“.

Dusty Springfield udgiver d. 10. i denne måned en ny single i England. Titrerne er „You Gotta Give Me Some of Your Lovin'“ og „I will Love You For A While“.

Den danske gruppe The Sullivans har fået en fan-club på Amager. De skal optræde ved et show på Amager d. 11. september.

The Ivy League, der i øjeblikket ligger på hitlisten i England med „Tossin' and turning“, skal i oktober på en fire uger lang turne til USA.

Banjodrengene Jan og Kjeld skal på en fjorten-dagesturne til de svenske folkeparker i denne måned.

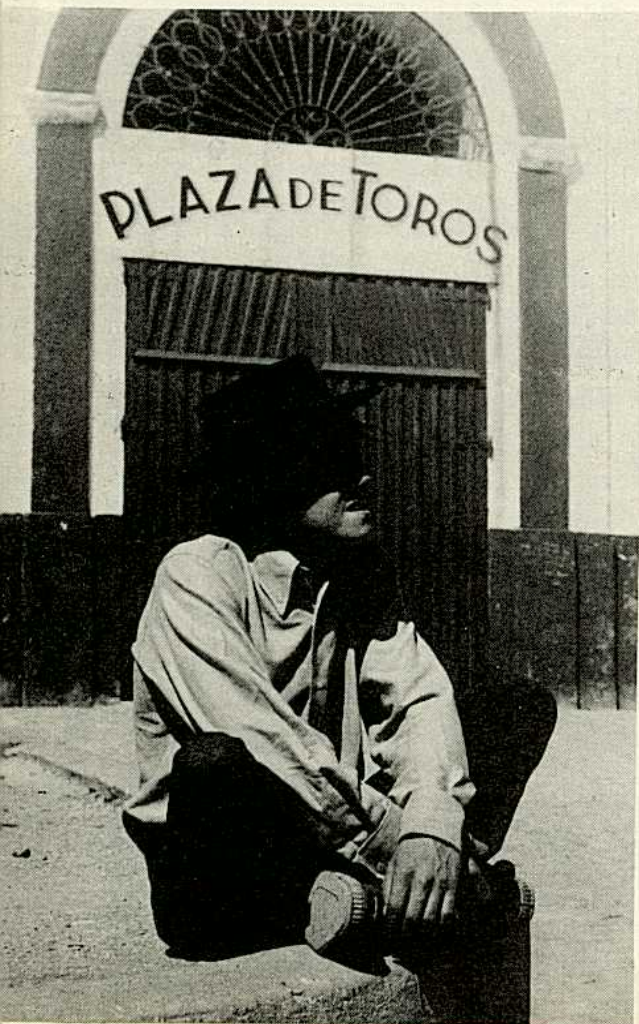
Elvis Presley's sidste ny LP „Elvis For Everyone“ som udkom i U.S.A. d. 7. august indeholder kun numre der er indspillet imellem 1960-63. Blandt andre „Sound Advice“ fra filmen „Follow That Dream“ og „In My Way“ fra filmen „Wild In The Country“. Disse er ikke før udsendt på plade med Elvis. „Winter Tears“ fra filmen „Flaming Star“ er også blandt numrene. Plader udkommer herhjemme ved juletid.

Singleguitaristen Jesper Petersen fra Black Stones ligger på sygehuset. Han blev ramt i øjet af et skud fra en ærtepistol. Han er indtil videre blevet erstattet af The Blackpooles' Tom Methling.

Den amerikanske sanger Gene Pitney køber det meste af sit tøj i Italien. Han taler flydende italiensk.

DONOVANS PENNEVEN

Donovan skriver aldrig breve. 6-årige Juan Batillo i Spanien har fået den populære folkesanger til at gøre en undtagelse.

Juan og Donovan traf hinanden, da idolet fornylig var på ferie i Spanien. De blev perlevenner. To gange om ugen får Juan brev fra England. Juan kan endnu hverken læse eller skrive, men Juan og hans mor går hen til byens sprogkyndige præst, hvor de får brevene fra England oversat, og så skriver præsten brevet tilbage til England. Nederst på brevet sætter Juan nogle kruseduller.

De gør det ud for underskriften. Donovan kender dem.

Da Donovan var i Spanien, satte han sig på kantstenene i småbyerne og sang sine iørefaldende sange.

Han blev da altid omringet af en begejstret skare. Den blev større og større, så Donovan til sidst måtte finde sig et nyt sted, hvor han kunne synge sine sange for et mindre publikum.

Under en af disse „koncerter” skete det, at en lille dreng kom hen og satte sig ved siden af Donovan.

Den lille Juan begyndte at synge med på Donovans melodier, og stor var folkesangerens overraskelse, da han hørte Juan synge

med på brudstykker af „Catch the wind”. Lidt gebrokkent naturligvis, men alligevel forståeligt.

Juan havde hørt den så tit på en engelsk radiostation, at han kunne huske både melodi og tekst.

Resten af sin ferie tilbragte Donovan sammen med Juan, samt hans mor og far.

Juan er blevet inviteret til England til vinter. Donovan vil gerne gengælde Juan's families gæstfrihed.

Donovan har lovet sin lille spanske ven, at han vil få lejlighed til at hilse på sine store idoler, The Beatles.

SÅDAN ARBEJDER EN FANKLUB

I England er man ingen rigtig teenager med mindre man er medlem af mindst tre-fire fanklubber.

I Danmark er det anderledes. Idolerne har deres fanklubber, men medlemstallet er lille og de økonomiske vanskeligheder store.

Årsagen? For det første er det ikke mode at være fan. Enkelte vover at vise deres interesser for et eller andet idol, enkelte holder sig ikke tilbage for at bekende sig til en eller måske to fanklubber, men som hovedregel går folk stille med deres interesser, for ikke at blive skoset af andre.

MORTEN GRONEMANN

skriver:

Andres hånlige trækken på skulderen holder mange borte fra fanklubberne.

Men der er sandelig også en anden og meget væsentligere grund: Danske fanklubber er stort set dårlige!

En eller anden får skrivekløe og lyst til at lave et „blad“. Finder sig et eller andet idol at beundre og laver så en fanklub. Penge har han ingen af. Viden om hvad medlemmerne egentlig skal have ud af medlemskabet heller ikke.

Han får nogle få — somme tider endda ret mange — fans som medlemmer. Medlemskontingentet indløber, og så går der år og dag, før medlemmerne hører nyt. Hver nyhedsmeddelelse indeholder bønner om penge, om at betale kontingent o.s.v. Man forstår egentlig godt, at medlemmerne er lidt forbeholdne, når de ikke kan se resultater.

Som tidligere sekretær i Beatles-fan klubben mener jeg at have et tilstrækkeligt godt kendskab til at kunne fortælle:

Sådan arbejder en god, dansk fanklub.

Hvis man vil vide særlig besked om sit idol, er det en helt naturlig ting at indmelde sig i den pågældende fanklub. Adressen får man hos venner og bekendte, man finder den måske i

et af popbladene. Er det helt umuligt, kan man skrive til BEAT og spørge, men i øvrigt har der i tidligere numre været adressefortegnelse over danske fanklubber. En revideret vil fremkomme i efteråret.

Når fanklubben, der normalt ledes af en præsident (titler er jo billige i vore dage), modtager en henvendelse, sender klubben materiale ud. I brevet vil ligge et indbetalingskort, så man kan indsende sit kontingent.

Fra den gode fanklub modtager man en gang om måneden et medlemsblad med alt nyt om idolet.

Er det en dygtig fanklubleder, kan man straks se det på hans blad. Jo flere artikler og nyheder, og jo færre bønner om penge, jo bedre er han eller hun som leder.

Af andre fordele kan nævnes rabat ved pladekøb, billige billeder, bedre kontakt med idolet, og hvad goder nu fanklubpræsidenten finder ud af.

Jamen, det lyder da ikke svært. Hvorfor er der da så mange problemer?

Først og fremmest fordi alt for få ejer organisationstalent. For det andet, fordi man sætter medlemskontingentet for lavt i forhold til de ting, præsidenten lover medlemmerne. Man kan nu engang ikke lave tolv årlige medlemsblade med udsendelse og så videre plus alle de øvrige tjenester for 7 kr. om året.

Skal man drive en fanklub, der har nogen virkelig værdi må medlemskontingentet op på mindst 24—30 kr. om året. Man kan så indkræve det halvårligt for ikke at gøre betalingen for vanskelig.

Det er fejlagtig politik at gøre medlemskabet billigt og dårligt. Hellere rimeligt og godt.

Hvad står der så i medlemsbladet? Kun ros til idolet? Absolut ikke.

Som eksempler kan vi nævne to af de største danske fanklubber „The Elvis Presley Fan Club of Denmark“ og „The Official Beatles Fan Club of Denmark“.

I sidste nummer af „Elvisette“, medlemsblad for førstnævnte, kritiserer præsidenten Frantz Secher voldsomt Elvis' film som væ-

rende under kvalitetslavmålet. „Det er også for dårligt“, skriver Secher, „at Elvis aldrig mere optræder, og det er stof til nye rygter om Elvis' tilbagegang, at hans plader alle er indsunget for år tilbage“.

Anne-Grethe Hartsen, præsident for Beatlesklubben, skriver i et brev til interesserede fans: „Beatles. Er I blevet trætte? Vil I trække jer tilbage? I holder jo ferie evigt og altid. I gider tilsyneladende dårligt vise jer for jeres fans. Hvis I har den slags tanker, kan I rende og hoppe. Så skal I ikke regne med os danske fans.“

— Hvad nytter den slags udgydelser?

— Sikkert mere end man tror. De store danske fanklubber står i forbindelse med hovedorganisationen i England, som har snæver kontakt med Beatles. Hvis ret mange ud over verden falder fra som fans, skal Beatles nok blive urolige.

Jo, de gode fanklubber har stor indflydelse.

Men så fanklubberne for danske grupper. De kan aldrig få tilsvarende størrelse, men alligevel kan de blive effektive, og måske i endnu højere grad støtte deres idol moralsk. De trosser medlemmerne sammen, når idolerne optræder i nærheden. De fortæller om idolerne til mange, som ikke før har været opmærksom på den og den gruppe.

Til gengæld har fanklubberne for danske grupper en fordel frem for klubber, der har udenlandske idoler.

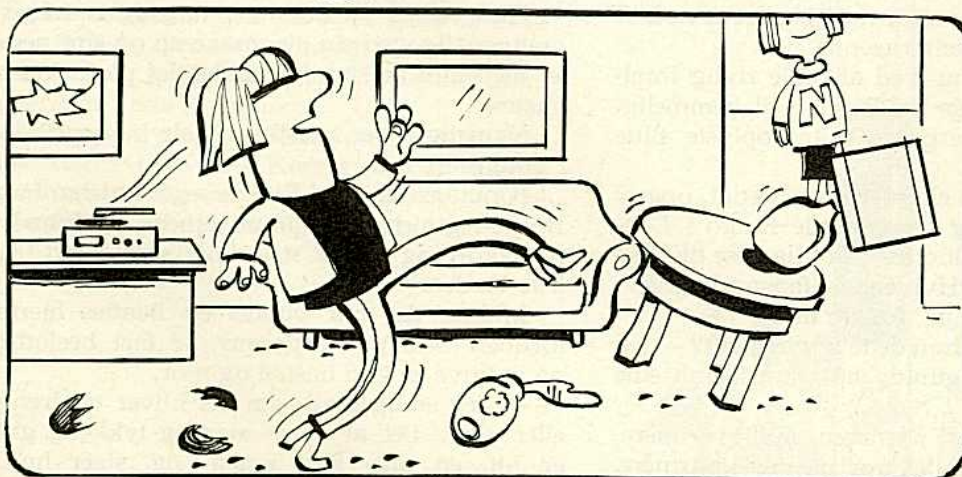
Det er almindeligt, at idolerne giver fanklubben økonomisk støtte som vederlag for det store arbejde, fanklubben gør for gruppen og dens fans.

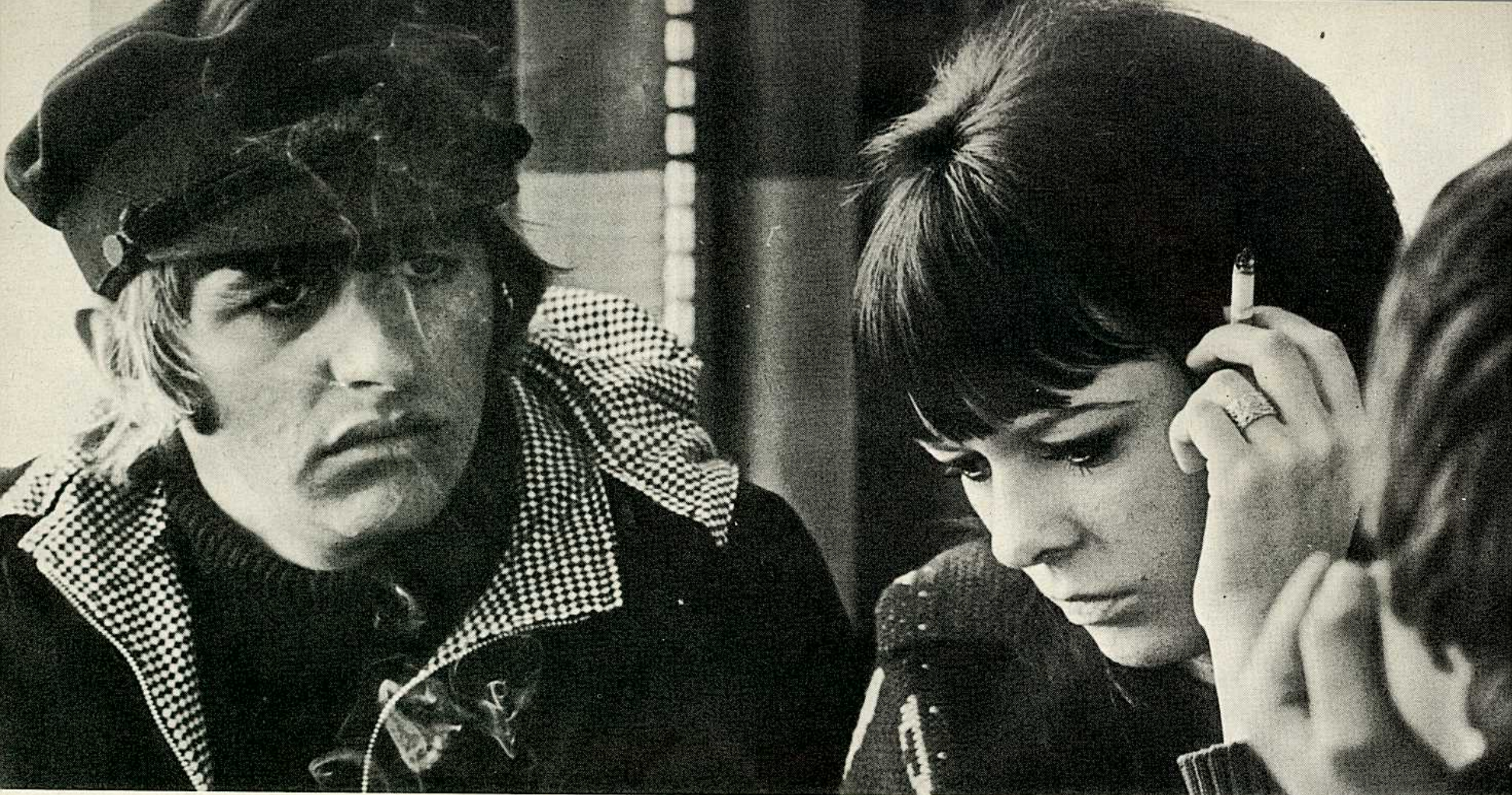
For at nævne nogle af de danske grupper, som har en effektiv arbejdende fanklub: Sir Henry and his Butlers, The Beefeaters, Joe E. Carter's Group, The Lollipops.

Den flottest udstyrede og mest imponerende fanklub herhjemme er utvivlsomt Lollipops' Fan Club, der ledes af vor medarbejder Torben Hoyer.

I næste nummer af BEAT vil Torben fortælle om denne klub. Den er god for andre at drage lære af.

BIT & NIK

BEATLES PIGER 3: MAUREEN

MAUREEN (Midge) Cox — født Mary Cox — er noget særligt, idet hun er den eneste fan, der er blevet udpeget af en Beatle til at være hans kone.

Nu efter at hun har været overskriften i alle aviser og ved, hvad det vil sige at være berømt, er hun parat til at være en stjernes skygge.

Efter hendes ægteskab og nyheden, der fulgte om hendes baby, er hun blevet overstrømmet med invitationer til cocktail-parties, have-selskaber, kirkebasarer og indsamlinger. Selv til at fremvise omstændighedstøj.

En eller anden gik så langt som til at prøve at gøre hende til „Årets mor“.

Men alle invitationer og tilbud er venligt blevet afslået.

Verden ved meget lidt om Maureen Cox. Selv ved bryllupsreceptionen og ved presse-

Ringo sætter hende meget højt — og hun er parat, på sin stille, fortrolige, sky måde, til at være hustru for netop en Beatle — men ingen fanfarer eller publicity for pigen, som var Maureen Cox.

konferencen før bryllupsrejsen var det Ringo, der førte ordet. Når hun sagde noget, var det kort og konkret.

Hvordan er hun virkelig denne pige fra Ashley Duprez Continental Hair Styling Saloon i Liverpool?

Hvorfor valgte Richie (hendes navn for ham), denne atten års pige fra hans hjemby, datter af en skibssteward, til sin kone?

Det var, mens han slog trommer i den originale Cavern i 1962, at han fik øje på hende mellem femhundrede andre piger. Hun var dengang femten.

Det var ikke kærlighed ved første blik. Ligesom enhver anden pige havde „Midge“ masser af venner. En af dem, som nu er en god ven til dem begge, var Peter Hepworth, for øjeblikket direktør for Cavern Sounds Ltd., klubbens pladeafdeling.

De sværeste år for „Midge“ var, da Beatles var på vej op ad succesens stige, og blot det at forbinde deres navne med piger var nok til at gøre Brian Epstein rasende.

Dengang de var ved at blive rigtig forelskede, måtte Midge og Richie i al hemmelighed mødes i Liverpools svagt oplyste Blue Angel club.

Men da hendes eksistens blev kendt, opgav hun sit arbejde og besøgte ofte Ringo i London. Hun måtte altid først få tilladelse til disse rejser hjemmefra. Hvis hendes far sagde: „nej“, så tiggede hun et „ja“ fra sin mor.

Hvordan føler hun dette at være gift? — Jeg synes, det er pragtfuldt, har hun fortalt sine venner.

Ringo stoler på Maureen, muligvis mere, end de andre Beatles gør på deres partnere.

Hun deler hans trang til at være ude hele natten — selv om de ikke længere er de natteravnene, de har været, nu da barnet er på vej.

Maureen er meget frisk, og altid i færd med et eller andet. For øjeblikket lærer hun at lave ordentlig mad.

— Jeg er så meget som muligt i mit nye køkken, nusser omkring og eksperimenterer, siger hun.

Når Ringo er hjemme, står Midge først op. Hun laver en frugtdrink, og så får de morgenmad.

Et problem Midge slås med, er ensomhed, fordi Ringo så ofte er borte.

Hendes største dille er telefonen. Hun tilbringer timer med at snakke med venner som „Cyn“ Lennon og andre, hun har truffet i London.

Der går næppe en måned, uden at Midge drager afsted nordpå for at besøge sine forældre.

Ved disse besøg genser hun gamle venner og sludrer med dem over en kop kaffe i Kardomah café i Whitechapel.

Hun sætter også håret på sine nærmeste venner, og af og til tager hun kam og saks med hjem til Ringos forældre for at „sætte“ på sin svigermor.

Ringo har sagt, at han engang godt kunne tænke sig at starte en kæde af frisørsaloner, så ville Maureens kendskab have betydning for ham.

Maureen kan lide enkelt tøj og foretrækker at gå i sort. Hendes favorit er den „lille sorte“. Selv om hun ser ud som en smart Londonpige, er hun bag det hele pigen fra Liverpool.

Hun vasker sit hår hver dag og er meget omhyggelig med sin øjenmake-up og sine negle, men hun er samtidig indstillet på at være husmor.

Naturligvis er musikken hele baggrunden i Midges liv nu.

Populariteten med Ringos ægteskab har fået Beatle-regimet til at åbne øjnene. Lykønskingskort og gaver strømmer stadig ind fra hele verden.

Midge, der har vundet en Beatles hjerte foruden hele popverdensens, er fast besluttet på at blive en god hustru og mor.

— Jeg er ligeglad, om det bliver en dreng eller pige. Det at være mor og lykkelig gift er alt, en pige kan ønske sig, siger hun.

Til Danmark

1.—17. oktober besøger The Swinging Blue Jeans atter Skandinavien.

Det er tredje gang, gruppen gæster Danmark, hvor de vil tilbringe de fleste af de sytten dage, nemlig fra den 8.—17. oktober. De skal blandt andet spille sammen med The Pretty Things i KB-Hallen den 9. oktober, hvor der desuden medvirker en række af Danmark's topgrupper. Det er meningen af The Swinging Blue Jeans skal på en landsomfattende turné. Spillestederne er endnu ikke endelig fastlagt.

Fra den 1.—8. oktober opholder The Swinging Blue Jeans sig i Finland. De skal give koncerter og optages til det finske fjernsyn. The Swinging Blue Jeans oplever ikke i øjeblikket den helt store succes i hjemlandet. Det er ganske uforståeligt, da deres sidste plade „Make me know your mind” er en af de bedste popplader på det engelske marked.

Herhjemme har The Swinging Blue Jeans deres fanskare, som nu får chancen for at opleve deres idoler endnu en gang.

Til Danmark

The Kinks vil nu for anden gang forsøge at sætte en dansk koncertsal på den anden ende. De er blevet engageret til en Skandinaviens-turne de første tolv dage i september, under hvilken de selvfølgelig optræder i Danmark. Den 1. september optræder The Kinks i Knivstad, Sverige, den 2. i Stockholm og den 3—4 på Liseberg i Göteborg. Derefter går turen til Finland, hvor de optræder fra den 6—8. september. De kommer til Danmark den 9., men giver først koncert dagen efter i Fyens Forum i Odense. Den 11. september bliver koncerten i KB-Hallen afholdt.

The Kinks glæder sig til at komme tilbage til Danmark, hvor de under deres første besøg vandt mange venner på grund af deres uhøjtidelige og ligefremme måde at være på. The Kinks har fornyet deres sceneshow, (deres forrige var fantastisk) og der er blevet lovet, at det nye show ikke på nogen måde vil stå tilbage for det gamle, tværtimod.

Siden The Kinks sidst besøgte Danmark, er der blevet udgivet 3 singleplader med gruppen, nemlig: „Everybody's gonna be happy”, „Set me free” og deres sidste hit „See my friend”, som i øjeblikket ligger på både USA og Englands hitliste. Desuden arbejder The Kinks på deres 3. LP, på hvilken Ray Davies har komponeret de fleste af numrene.

Det var en stor skuffelse for The Kinks, at koncerterne i Tivolo's Koncertsal blev aflyst, og de venter nu kun på at vise de danske teenagere, hvad de virkelig duer til.

Til Finland

Lenna Soulanen er en populær person hos mange finske teenagere. Hun er nemlig initiativtager og præsident i The Hitmakers' finske fan-club. 2000 Hitmakers-fans har hun samlet i sin club. Dette efter finske forhold store medlemstal vidner om The Hitmakers store succes i dette „de tusind søers land”.

Seks gange har The Hitmakers været i Finland, iberegnet deres nuværende turne. Også de foregående turneer har bragt dem en enorm succes.

Der er Beatles-koncertstemning, når Hitmakers står på scenen. Flere gange har deres hår og tøj været i fare for at blive revet af af jublende og skrigende teenagere. TV og radio står parat med kontrakter til dem så snart de sætter fødderne på finsk jord. Flere danske grupper har forsøgt i det skandinaviske broderland, men uden tilsvarende succes. Da The Rolling Stones var i Finland, formåede de at samle 8000 tilskuere til deres koncert. Kun 50 km derfra spillede The Hitmakers samme aften. Her var 11.000 finske pigtråds-fans mødt op for at høre dem.

— Det kan være en flad fornemmelse at spille herhjemme efter at have optrådt i Finland —, siger rytmeguitaristen Jørgen Krabbenhøff.

The Hitmakers har eksisteret i 2 år. For halvandet år siden hørte de ubetinget til de populære grupper herhjemme. Deres mange rejser til Finland sled lidt på den hjemlige popularitet. De har nu besluttet at hellige sig deres hjemland.

The Hitmakers består af: Steen Bergstrøm (single), Jørgen Krabbenhøff (rytme), Bjarne de la Motte (bas) også kaldet Apollon, og Torben Sardorf (trommer).

Til Østrig

The Rocking Ghosts (se farvebilledet side 23) hører til Danmarks mest rejsende orkestre. Udlands-ture er ingen begivenhed.

I oktober dukker de pludselig op i et land, som ikke hidtil har hørt til aftagerne af dansk pop: Østrig.

Her skal spøgelserne spille hele måneden i landets største natklub „Cha Cha Nuga” i Wien. Desuden optræder The Rocking Ghosts under opholdet seks gange i østrigsk fjernsyn.

6. og 7. samt 9. og 10. september spiller The Rocking Ghosts i Hit House.

For øvrigt har gruppen netop fået meddelelse om, at det samlede fanklub-medlemstal for Rocking Ghosts fanklubberne i Tyskland er nået 12.000.

BEAT
besøgte Esbjerg
★
Vi var gæster på
restaurant

ESBJERG - Danmarks Liverpool

BEAT's medarbejder Torben Jørgensen (tv) overrækker vinderen af Mallorcarejsen Preben Stausholm, Rolfsgade 119, Esbjerg, rejsebeviset. Fotomodel Merete Bødker Jensen, Esbjerg, udtrak vinderne. Hun ses i midten.

De dygtige SHARONS på scenen under et nummer

Når talen er om pop og pigtråd, kommer man ikke uden om Esbjerg.

Direktør Aksel Haar-Nielsen, Restaurant Africano, var blandt de første, som herhjemme så el-musikkens muligheder, og det var derfor BEAT en stor glæde at gæste hans sjove, særprægede restaurant med et „BEAT besøger...“-arrangement.

På Africano er standarden altid høj. De bedste danske grupper har alle spillet her, og at de kan lide stedet, viser de utallige private genbesøg, som orkestermedlemmer aflægger Africano. Den aften, BEAT besøgte Esbjerg, hilste vi således på Jan Due og Tony Summers fra The Lions, som ofte har spillet der.

Skulle vi have haft alle Esbjergegnens orkestre på scenen, var vi næppe kommet tilbage til hovedstaden med vor reportage. Nu nøjedes vi med syv.

Publikum kårede med overvejende majoritet The Yarows som byens populæreste. Man var glad for at høre dem igen. Det skerså sjældent. The Yarows optræder for det meste i Nordtyskland, hvor teenagerne er ellevilde med dem og deres musik.

Et andet orkester, som vi heftede os ved, var The Sharons, der er en slags „husorkester“ i Africano. Dette dygtige orkester ligger helt i toppen. Vi regner det for provinsens bedste.

Som solistorkester optrådte det engelske „Paul Dean and The Thoughts“ (Se næste side).

Arrangementet skiftede mellem de syv konkurrerende lokale orkestre, lodtrækningen om grammofonplader og solistorkestre. Aftenens clou var udtrækningen af vinderen af den traditionelle Mallorca-rejse. Der var god stemning.

Vi var glædeligt overraskede over næsten alle de lokale orkestre og rejste hjem fra det vestjyske med en sikker fornemmelse af at have været i en af Danmarks top-pop-byer.

THE YAROWS kåredes af publikum som de populæreste.

THE MERCHANTS

THE WOODPECKERS

THE JAILBIRDS

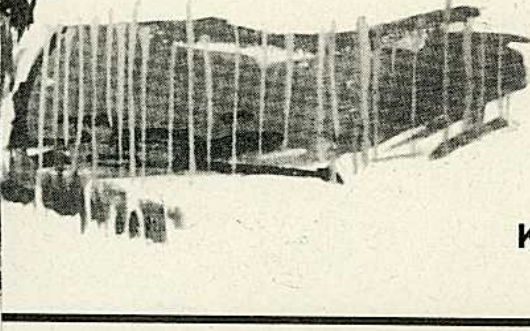
THE HEARTBREAKERS

EL-GUITARER

fra kr. 388,-

Vi har et kæmpeudvalg i f. eks.
Gretsch - Fender - Gibson - Burns
Höfner - Framus - Levin - Hopf

Kom eller skriv efter specialkatalog

„Tankerne”

Paul Dean and The Thoughts er en af de stærkeste engelske grupper, der endnu har besøgt Danmark.

De spillede under Beat's besøg i Esbjerg i Restaurant Africano. Publikum har bedt om at få dem tilbage, hvilket ellers hører til sjældenhederne hos det kræsne Esbjergpublikum.

Paul Dean and The Thoughts består af: Stuart Taylor (single), Paul Dean (vocal og klaver), Harry Reynolds (bas og vocal) og Pete Philipps (trommer).

Stuart Taylor har spillet sammen med The Tornados (med verdens-hittet „Telstar”), og da The Tornados blev opløst, kom han ind i Paul Deans gruppe.

Alle medlemmerne i Paul Dean and The Thoughts kommer fra London. De har været på turne over hele England og har haft fast engagement i Star-Club i Hamborg.

På deres sidste turne var Paul Dean og Co backing-gruppe for den amerikanske sanger Del Shannon.

Der er indtil nu kun udgivet en plade i England med gruppen, det er Lesley Gore succes'en „You don't own me”. Men de har indspillet flere numre, som kun venter på at blive udgivet.

Deres favoritter er: The Graham Bond Organisation, Nina Simone, Ray Charles og The Rightous Brothers.

På spørgsmålet, hvorfor de ikke havde nogle mere kendte engelske grupper blandt deres favoritter som f.eks. Rolling Stones og Kinks, svarede de: „Hvorfor skulle vi have det? Vores musik er ligeså god som deres, og så er den mere original — .

7

330 ST.

Cliff Richard

291 ST.

Donovan

8

9

236 ST.

Joe E. Carters Group

220 ST.

Peter Belli & Les Rivals

10

Vindere af grammofonplader blev:

Ulla Juul Mortensen, Bjerring Brugs, Bjerringbro
Poul Mortensen, Astrup pr. Hjørring
Joan Krebs, Allégade 8a, Kbhvn. F.
Bente Jørgensen, Lindegårdsvej 1, Frederikshavn
Bitten Andersen, Giesgårdsvej 29, Hvidovre.

THE SKELETONS

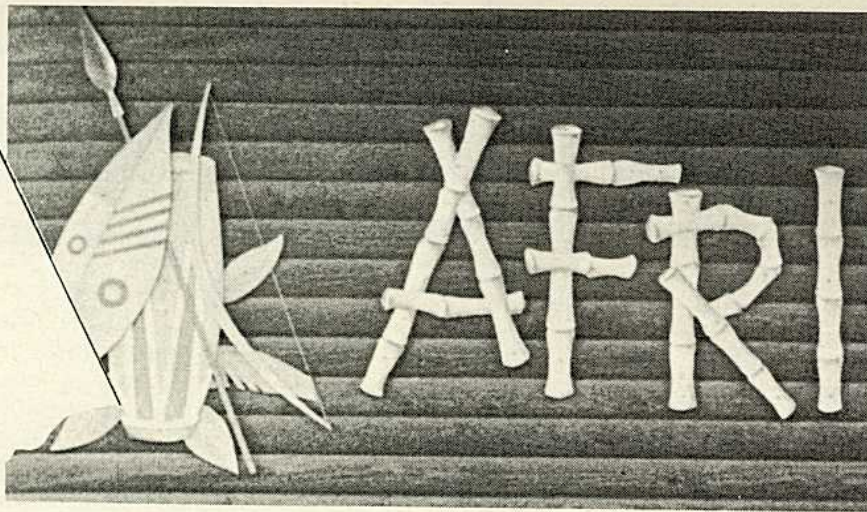
THE GUYS

BEAT

besøgte Esbjerg

★
Vi var gæster på
restaurant

ESBJERG - Danmarks

Når talen er om pop og pigtråd, kommer man ikke uden om Esbjerg.

Direktør Aksel Haar-Nielsen, Restaurant Africano, var blandt de første, som herhjemme så el-musikkens muligheder, og det var derfor BEAT en stor glæde at gæste hans sjove, særprægede restaurant med et „BEAT besøger...”-

k
g
c
t
n

LIVET ER HEP

— siger Sveriges topgruppe
The Hep Stars, som netop har
besøgt Danmark for første
gang.

Ikke underligt, de synes det. For et par måneder siden skrev de international pophistorie ved at få tre plader på top ti, og tre plader i svensk radios „Ti, vi kan li’.”

For at fejre successen købte de en kæmpestor amerikansk caravan, som de har specialindrettet til turnébrug med rindende varmt og koldt vand, fem sovepladser, radio og TV. Pris omkring 100.000 kr.

Hep er en omskrivelse af det amerikanske Hip, at være „inde”, og Hep Stars er inde i Sverige nu. Men de tager den hurtige berømmelse koldt og roligt.

— Selvfølgelig er det dejligt, når det hele glider — både for os og vore fans, siger bandlederen og initiativtager til gruppen, som blev dannet i slutningen af 1963, da han var færdig med at af tjene sin værnepligt.

Berømmelsen førte meget med sig, bl.a. ekstraarbejde for det svenske postvæsen. Beundrerbrevene myldrer ind — og der er mange ægteskabstilbud imellem.

— De fleste breve begynder sådan, fortæller sangeren Svend Hedlund: „Du ved ikke hvem jeg er, men du er den eneste for mig”, eller noget i den stil. Det er sjovt, og næsten rørende med den fortrolighed. En gang skrev en pige, at jeg ligner Rolling Stones’ Bill Wyman.

Den kendte svenske filminstruktør Vilgot Sjöman har tilbudt Sven en rolle i filmen „Syskonbädd”, hvor han kommer i virkelig fint selskab, Jarl Kulle, Bibi Andersson og Per Oscarsson er bl.a. med. Sven skal spille rollen som lakaj, og skal have sit hår sat op i nakken med en roset.

Sven fik rollen på grund af sit smukke hår. Selv hans damefrisør synes det er dejligt.

Hep Stars organist, Benny Andersson, har ladet bestille et specielt orgel på hjul, som han er mindre bundet af på scenen.

— Først var jeg vild med Sven, men nu er det dig, lyder omkvædet i hans post.

En synes, at Benny ligner John Lennon, og det tager han som en kompliment:

— Selvom jeg jo ikke har så meget økonomisk udbytte af at ligne ham! Benny har været nødt til at skaffe sig hemmeligt telefonnummer.

— Ellers får man aldrig lov at være i fred, siger han. Postbudet kommer i det mindste kun to gange om dagen og aldrig om natten, så bare folk nøjes med at skrive til mig, er jeg tilfreds.

Hep Stars beundrerpost er strengt personlig, man viser den aldrig til hinanden. For at undgå misundelse.

Trommeslageren Christer Petterssons fans er mellem 12 og 17 år. Selv er han 23. Han har selv fået hemmeligt telefonnummer, men af og til vækker særligt ivrige piger hans mor midt om natten på hendes private telefon.

Christers beundrerinder skriver, at de sover med hans fotografi under hovedpuden, og i det stykke er Christer ikke helt enig med deres forældre. Han synes det er sødt. De synes, det er væmmeligt.

— Men det er ikke blot piger, som kan li’ os, siger Christer. Der står mange drenge neden for scenen og tigter om autografer, og ber os om at signere plader. Ind imellem er der også en og anden, der vil have fiduser om, hvordan man starter en beatgruppe.

Bassistent Lennart Hegland går nu mest ind for pigerne, men kan ikke døje typen med touperet og lakeret hår.

— Vi får mange gaver fra dem, siger han. Det begyndte med blomster, og sluttede med cigaretter og whisky, for at blive i Rolling-Stones-stilen. Men vi smider ikke whiskyen i vasken, som Stones påstår de gør!

Og så er der naturligvis alle de mere specielle tilbud: Deres store bil påmales efter hver optræden med masser af navne og telefonnumre på piger, som gerne vil være sammen med en Hep Star.

— Desværre har vi ikke tid, siger de samstemmende. Der var ellers en del af de opfordringer, vi gerne ville følge!

Klubmeddelelser skal være BEAT i hænde senest 3 uger for udgivelsesdagen

Teen-Club, Gladsaxe, der har 5000 medlemmer starter sæsonen d. 4. sep. Programmet for september ser således ud:

4/9: The Bootjacks, Dandy Swingers
11/9: The Hi-Grades, The Caravans
18/9: The Ex-checkers, The Black Beats
25/9: The Moderations, The Vocins med Ringo Ole.

Der bliver „afdansningsbal” i Enghaveparken d. 8. sep. Følgende grupper skal spille: The Four Beats, Sir Henry and his Butlers og for femte gang i år The Rocking Ghosts. Denne aften ventes årets gæst nr. 20.000 og gæst nr. 200.000 i alt i de 11 år, parkdansen har eksisteret.

Club Dynamite, St. Heddinge, begynder med sine efterårsarrangementer 4. sep. på Restaurant Stevns. Den 4. spiller The Rocking Ghosts og d. 23. Joe E. Carters Group. Klubben har 1400 medlemmer.

Village Pop-Club afholder bal i Gørløse Forsamlingshus d. 4. sept. Peter Belli og Rivalerne skal sørge for at få medlemmerne i den rigtige beat-stemning. Den 25. sep. afholder klubben matiné på Asminderød Kro.

Den store københavnske pop-club Ringo Starr Club har i september følgende på programmet:
5/9: Dandy Swingers. 12/9: Vocins med Ringo Ole. 19/9: Black Beats. 26/9: Dandy Swingers.

The Mersey Teen-Club, Nørrebro: Næste bal bliver holdt d. 10. sep. i forsamlingshuset i Romersgade 22. Danmarks yngste pigtrådsgruppe The Kids samt the Beefeaters spiller.

Big Ben Pop-Club, Fyn, der har et medlemstal på 2000, afholder bal på industrien i Årup d. 18. september. The Rocking Ghosts sørger for den musikalske underholdning.

Dorthe Larsen, 423 Scarsdale Cres. Oakville, Ontario, Canada. 14 år. Idoler: The Beatles og Rolling Stones. Ønsker brevveksling med langhåret dreng, 14–17 år, som kan skrive engelsk.

Tove Jensen Lund, Rosenalle 37, Vojens. 13 år. Idoler: Stones, Peter Belli. Ønsker brevveksling med langhåret ung mand.

Lisel Panduro Andersen, Moltkesvej 5, Viby Jyll. 15 år. Idoler: Elvis og Cliff. Ønsker brevveksling med dreng på samme alder om alt.

EL-GUITARER

fra kr. 388,-

Vi har et kæmpeudvalg i f. eks.
Gretsch - Fender - Gibson - Burns
Höfner - Framus - Levin - Hopf

Kom eller skriv efter specialkatalog

TROMMER

Ludwig - Gretsch
Premier - Beverly
Olymp - Tacton
Autocrat - Lefima
Deri - Broadway

Trommesæt fra kr. 550,- til kr. 5000,-
Kom eller skriv efter specialkatalog

FORSTÆRKERE

Dynacord -
Gibson - Vox -
Max - Burns -
Selmer

Ekkoanlæg

Eccocord
Binzon
Schaller
Swissecco
Vox

Kom eller skriv efter specialkatalog

CENTRUM FOR PIGTRÅDSMUSIK
MUSIKHUSET

Jac. Jørgensen

FREDERIKSBORGGADE 7, K. PA 6679
RÅDHUSPLADSEN 1, ÅRHUS C. (061) 3 26 15

- har de bedste tilbud i alt tilbehør til pigtrådsmusik

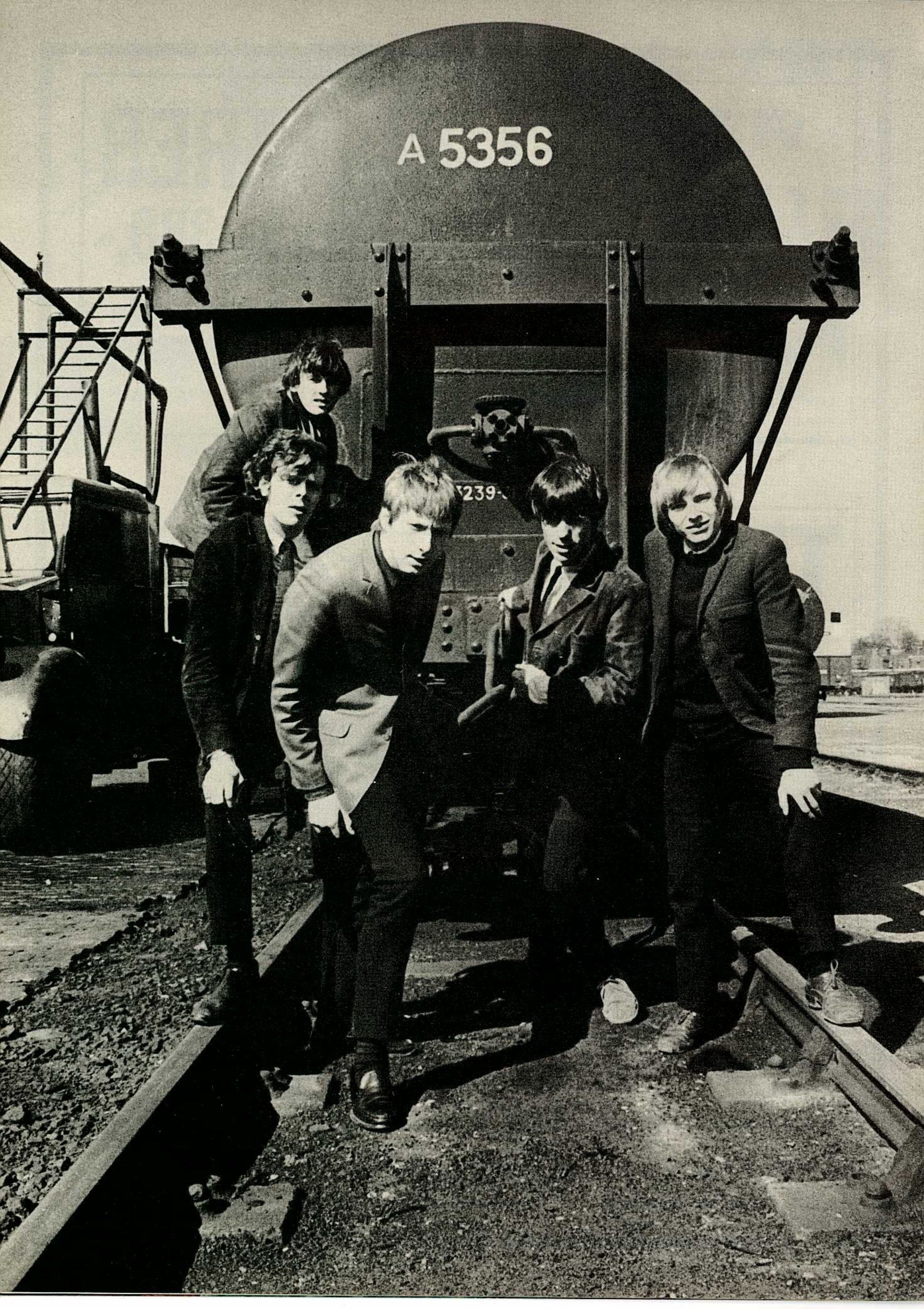
Send mig:

pr. efterkrav 1 Guitar kr. 388,-
eller specialbrochure for:
 Guitarer Trommer Forstærkere

Navn

Adresse

A 5356

YARDBIRDS

The Yardbirds overtog Rolling Stones' plads som husorkester i Crawdaddy Club i England, der betegnes som pionersted for rythm and blues.

Efter sidste år at have indspillet et par plader, som rangerede på den nederste halvdel af de engelske hitlister, men som alligevel gjorde dem kendte — fik de i foråret deres store internationale gennembrud med tophittet „For Your Love”. Som follow up til denne indspillede de „Heart Full of Soul” som straks toppede hitlisterne i England og dermed beviste at „Yardbirds-sound” er en populær ting.

Karrieren var nær endt før den begyndte. Efter at have udgivet deres første plade „I Wish You Would” blev sangeren Keith Relf, som har en hel del af æren for deres popularitet, angrebet af en alvorlig sygdom, som nær havde kostet ham livet. Lægerne spåede, at han i hvert fald aldrig mere ville komme til at synge.

The Yardbirds var på det grundlag ved at gå i opløsning.

Med udfoldelse af al sin energi og viljestyrke formåede Keith at gøre lægernes spådom til skamme. Efter kun to måneders sygdom, stod han atter på scenen sammen med de andre Yardbirds. De genopbyggede deres popularitet gennem ophidsende R.ogB.-musik og professionel sceneoptræden.

Selv om deres sidste plader er gået strygende, er The Yardbirds alligevel ikke tilfredse. Dette ses af bas-guitarist Poul Samwell-Smith's udtalelse: Vi har indspillet nogle af vores numre på plade, men det er ikke helt som det skal være. Vor optræden og musik er meget individuel, og vi behøver publikums hjælp for at komme i den rigtige stemning og få den rigtige atmosfære. Vi kan ikke udfolde os rigtigt i et dødkedeligt grammofonstudie. Jeg tror ikke, at R.ogB. skulle indspilles på plader. Der mangler ofte den rigtige „sjæl” i musikken”.

The Yardbirds består af: Keith Relf (sang), Chris Dreja (rytme), Jeff Beck (single), Poul Samwell-Smith (bas) og Jim McCarty (trommer).

ALLE TIDLIGERE NUMRE AF „BEAT”

kan nu bestilles gennem din bladhandler — eller direkte fra forlaget, **A/S INTERPRESSE, postbox 11, Bagsværd.** Vedlæg beløbet i frimærker.

- stk. BEAT nr. 1 à kr. 1.98
- stk. BEAT nr. 2 à kr. 1.98
- stk. BEAT nr. 3 à kr. 1.98
- stk. BEAT nr. 4 à kr. 1.98
- stk. BEAT nr. 5 à kr. 1.98
- stk. BEAT nr. 6 à kr. 1.98
- stk. BEAT nr. 7 à kr. 1.98
- stk. BEAT nr. 8 à kr. 1.98
- stk. BEAT nr. 9 à kr. 2.25
- stk. BEAT nr. 10 à kr. 2.25

navn:

adresse

postadresse:

POP i TOP

Public Center A/S og Scandinavian Booking Agency er gået i snævert samarbejde, og vi kan nu samlet tilbyde følgende orkestre og solister:

The Defenders
The Beefeaters
The Hitmakers
Finn Tony and Them
The Lions
The Bristols
The Donkeys
The Kids
Curt Parking and the Jockeys
Papa Bues Viking Jazzband
Birthe Wilke
Lecia og Lucienne
Bobby Lee

Peter Belli et Les Rivals
Joe E. Carter's Group
The Telstars
Someones
The Caravans
The Beethovens
The Blackpooles
Melvis and his Gentlemen
The Ceethas (pigeork.)
3 Danes
Jette Ziegler
7-årige Berit Ingemann
Dario Campeotto
Matty Peters

Alle disse førende orkestre og solister
ENGAGERES KUN HOS:

sba

SCANDINAVIAN BOOKING AGENCY

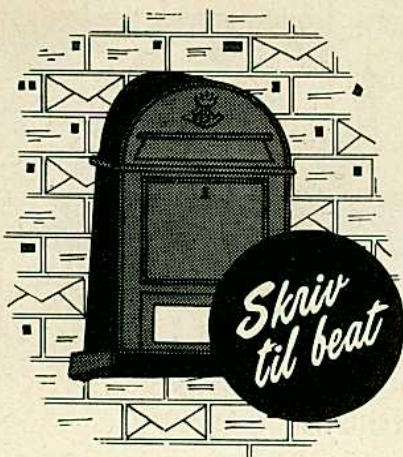
Vesterbrogade 31,
Kbhvn. V.
Tlf. Hilda 3287

SERVICE og REKLAME:

PUBLIC CENTER A/S

Gasværksvej 10 A
København V
Tlf. EVa 1144

POP i TOP

KÆRE BEAT

I Beat nr. 10 skriver De på side 16 om de orkestre, som Hit-House har bragt frem. Deriblandt nævner De The Ex-checkers, men der er ikke noget billede af dem. Hvorledes hænger det sammen? Bente og Judy

Vi havde på daværende tidspunkt ikke et ordentligt billede af The Ex-checkers. Vi vil i et af de næste numre oprette skaden.

KÆRE BEAT

Kan De ikke lave det sådan, at De skriver, hvornår de berømte grupper og sangere kommer til Danmark, og hvor og hvornår man kan købe billetter til koncerterne? I. C.

Der har da hver gang stået i Beat, hvornår der kommer popberømtigheder til Danmark, og det vil der fortsat. Med hensyn til billetsalget, så står det i dagbladene i god tid i forvejen.

TIL BEAT

Jeg håber, De kan hjælpe mig. Da BEAT havde arrangementet i Køge, mødte jeg alle tiders søde pige. Hun hedder Birgit og er damefrisør, 15 1/2 år gammel. Jeg vil meget gerne i kontakt med hende.

Jeg var selv med i konkurrencen som trommeslager i The Flying Tigers. Rolf Petersen, Engvej 7, Karlslunde Strand.

Vi håber, at Birgit læser efterlysningen.

KÆRE BEAT

Er det rigtigt, at The Rolling Stones går med parykker? J.L.

Nej.

KÆRE BEAT

Jeg kan godt lide bladet, men der er en fejl. I skriver, at I vil sende noget mere stof og billeder om de danske grupper. Var det ikke snart på tide? Someones-fan

Vi spurgte læserne, om vi skulle skrive mere om danske grupper. Det blev meget kraftigt nedstemt af vore læsere.

KÆRE BEAT

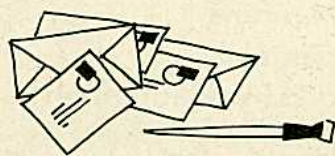
Vi er fire, der gerne vil have at vide, i hvilken rækkefølge The Beatles sidder fra venstre på kæmpebilledet i nr. 9. Beatles-fan

Efter længere tids gransken og undersøgen blev vi enige om, at rækkefølgen er denne: Paul, John, Ringo og George.

KÆRE BEAT

I Beat nr. 8 skrev I, at The Beebeaters skulle indspille melodier komponeret af P.J. Proby, men vi mener ikke, at det kan passe, da vi har hørt, at en anden dansk gruppe skal indspille P.J. Proby's melodier. Kan vi få nogle oplysninger om denne gruppe samt billede. Irene og Birgit

Det VAR The Beebeaters.

KÆRE BEAT

Tak, fordi I bringer mere stof om de udenlandske grupper end om de danske. Måske har jeres forespørgsel vist, at vi er flere, der kan lide at læse om de engelske og amerikanske grupper og solister end om de danske. Venligst

Vi har modtaget en bunke brevkort på vor forespørgsel. En overvejende del af disse ønskede mindre dansk stof i bladet, så vi fortsætter med hovedsagelig at køre med udenlandske ting.

KÆRE BEAT

Kan det ikke lade sig gøre, at få et hel-sidebillede i farver af Mick Jagger? To Mick-fans

Det vil være noget. Nu har vi jo lige haft et i dette nummer.

KÆRE BEAT

Er det muligt, at der engang i fremtiden kan komme et billede af afdøde Buddy Holly samt oplysninger om ham? Jeg har søgt i bladet om noget om ham, men uden resultat. Toni Iversen

Da der endnu findes mange Buddy Holly fans, har vi taget forslaget op til overvejelse.

KÆRE BEAT

Det kunne vel ikke lade sig gøre at få et midterside-billede i Beat af Cliff Richard? Cliff-fan

Det kommer i et af de nærmeste numre.

HÅR PÅ BRYSTET

Vi er meget interesseret i at høre, om du har hår på brystet, for vi kan nemlig ikke lide dig, hvis du har.

De interesserede

Dér mistede jeg nogle fans.

ÅH, GEORGE

Er det rigtigt at George Harrison er forlovet med Pattie Boyd? Hvis det er rigtigt, begår jeg selvmord.

George-lover

Goodbye, lover.

TANDPASTA

Vil du være sød at fortælle mig hvilken slags tandpasta du bruger?

Sonja Weismann

Valo — det, der gør sorte negle hvide.

R.OGB.?

Hvad betyder R.ogB.?

Bonus

Det er en forkortelse af musikstilen rythm and blues.

FESTER?

Vi holder så mange fester herovre i Fåborg. Kunne du ikke tænke dig at komme med? The Cool Cox Cinders

Angående vore priser på Fyn: Spørg de førende engageringsbureauer.

DUMME SVAR

Hvorfor kommer du med sådan nogle dumme svar? De sjove

Jeg er ikke særlig klog.

THE BEATLES

Jeg ved, at The Beatles før de blev berømte har heddet The Beetles, men nu har jeg læst i et blad, at de også har heddet The Moondogs. Er det rigtigt? Steen Christensen

Ja, de har haft begge navne.

„WOOLY BULLY”

Jeg har hørt en plade, der hed „Wooly Bully”, hvem har indspillet den?

Ingelise S

Det har en amerikansk gruppe, der kalder sig „Sam The Sham”.

CHARME

Der er mange, der påstår, du har charme, men hvor i alverden gemmer du den? En anti-Sir Henry fan

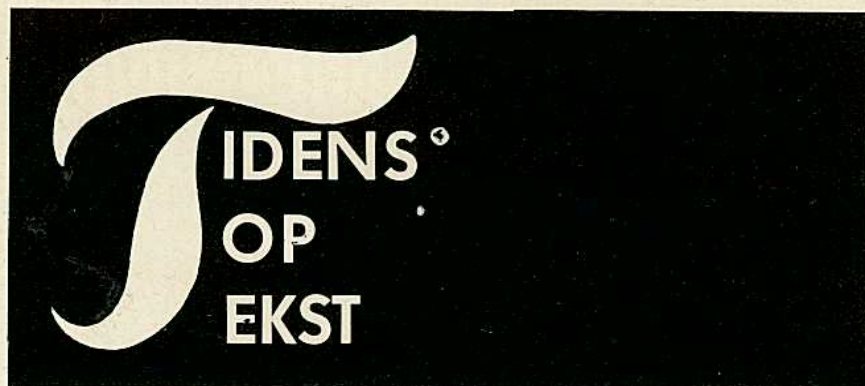
Jeg har den i lommen.

HERMAN'S HERMITS

Er der nogle chancer for at Herman's Hermits kommer til Danmark?

J.V.M.

Måske til efteråret.

HELP!

Indsunget af The Beatles

HELP I need somebody
HELP not just anybody
HELP you know I need someone
He-e-elp

When I was younger
so much younger than today
I never needed
anybody's HELP in anyway
but now these days are gone
I'm not so self assured
now I find

I've changed my mind
I've opened up the doors
HELP me if you can
I'm feeling down
and I do appreciate
you being round
HELP me get my feet
back on the ground
won't you please,
please HELP me.

And now my life has changed
in oh so many ways
my independence seems
to vanish in the haze
but every now and then
I feel so insecure
I know that I just need you
like I've never done before
HELP me if you can
I'm feeling down
and I do appreciate
you being round
HELP me get my feet
back on the ground
won't you please
please HELP me.

1. vers gentages

beat

THE ROCKING
GHOSTS

MICK JAGGER

beat

